

årsomvurderinger ikke skal lægges til grund ved beregningen af de nævnte skatter i tilfælde, hvor omvurderingen finder sted efter bestemmelserne i statsejendomsskattelovens § 2, stk. 2, nr. 1, 6, 7, 8, 10 og 11. Der er i alle disse tilfælde tale om ejendomme, som i forvejen var selvstændigt vurderet, og hvis areal er uforandret, men som er blevet omvurderet som følge af, at der er indtrådt forhold, som kan påvirke ejendommens værdi, såsom bygningsforbedringer, anlæg af veje eller jernbaner m. v., storm- og brandskader, offentlige foranstaltninger, der nedsætter ejendommens værdi, og forandringer som ifølge vurderingsloven nødvendiggør en ny vurdering. Endvidere omhandler bestemmelsen selvstændigt vurderede ejendomme, som er omvurderet efter ejerens begæring.

Samme regler skal efter § 3, stk. 2, 1. pkt. gælde for ejendomme, der ved de nævnte årsomvurderinger er omvurderet i henhold til statsejendomsskattelovens § 2, stk. 2, nr. 2, 3, 4 og 5, fordi der fra dem er afhændet eller udskilt arealer, eller som efter ejernes begæring er omvurderet efter 1. september 1962 i anledning af fraskillelse af areal.

Det gælder efter forslaget for alle de nævnte omvurderinger, at de dog skal lægges til grund ved beregningen af de nævnte skatter, hvor grundværdien efter fradrag for forbedringer ved omvurderingen er lavere end efter den ansættelse, der ligger til grund for den hidtidige beregning.

Det foreslås endelig i forslagets § 3, stk. 2, 2. pkt. med hensyn til ansættelser, der er foretaget ved de nævnte årsomvurderinger i medfør af statsejendomsskattelovens § 2, stk. 2, nr. 2, 3 og 5 eller som efter 1. september 1962 er sket efter vurdering i medfør af § 4, stk. 2 i anledning af, at der til ejendommene er lagt arealer, at der ikke som følge af sådan samvurdering skal ske forøgelse af de nævnte skatter for den oprindelige ejendom, idet beregningen fortsat skal ske på grundlag af dennes hidtidige grundværdi efter fradrag for forbedringer, respektive hidtidige afgiftspligtige grundstigning alene med tillæg af det beløb, hvormed det tillagte areal indgår i grundværdien efter fradrag for forbedringer ved omvurderingen, respektive det beløb for afgiftspligtig grundstigning, der er beregnet for det tillagte areal på grundlag af omvurderingen.

I forslagets § 4 foreslås det, at de nævnte skatter også skal beregnes efter den hidtidige vurdering for så vidt angår en- og to-familieshuse, som efter salg er omvurderet i henhold til statsejendomsskattelovens § 2, nr. 12, og hvis vurderede areal ikke overstiger 1400 m².

Afgrænsningen af disse ejendomme er formuleret i overensstemmelse med ekspertudvalgets forslag

vedrørende § 69, således at også beboelsesejendomme, i hvilke der i ganske uvæsentligt omfang finder en erhvervsmæssig benyttelse sted, omfattes af reglen. Det samme gælder, hvis ejeren godtgør, at der i ejendommen efter 1. oktober 1946 er indrettet en tredje lejlighed.

I § 4, stk. 2, er der endelig åbnet en adgang for finansministeren til at tillade, at reglerne i stk. 1 også kan finde anvendelse på ejendomme, hvis areal overstiger 1400 m², men som i øvrigt benyttes på den i stk. 1 anførte måde, hvis der ikke fra disse ejendomme kan udstykkes areal til selvstændig bebyggelse uden væsentlig værdiforringelse for restarealet eller den bestående bebyggelse.

Såfremt betingelserne for at en ejendom kan omfattes af reglen i § 4 ikke alle er opfyldt ved skatteårets begyndelse, men senere bliver det, indtræder omberegningen af skatterne fra begyndelsen af den skattetermin, der forfalder, efter at betingelserne er opfyldt. Hvis omvendt betingelserne for at en ejendom omfattes af § 4 bortfalder, f. eks. fordi ejendommen går over til at benyttes erhvervsmæssigt i mere end uvæsentligt omfang, omberegnes skatterne fra den første skattetermin, der herefter forfalder, således at beregningen fremtidig sker på grundlag af ansættelsen ved den seneste vurdering.

Omvurderingerne pr. 1. september 1963 og 1. september 1964 og de i bestemmelserne omhandlede vurderinger i medfør af § 4 og § 8, stk. 3, bliver for de i §§ 3 og 4 omhandlede ejendomme uden betydning for beregningen af grundskyld til staten og grundskyld og tillægsgrundskyld til kommunerne samt for beregningen af grundstignings-skylden, ligesom omvurderingerne ikke får virkning for fordelingen af den amtskommunale udskrivning på sognekommunerne og for den mellemkommunale refusion, i det omfang fordelingen, respektive refusionen sker på grundlag af de afgiftspligtige grundværdier.

Derimod kan de nævnte omvurderinger få betydning i andre henseender, således f. eks. ved reguleringer eller bortfald af fikseret ejendomsskyld til staten efter ejendomsskattelovens §§ 75-78, ved regulering af kommunal fikseringsværdi efter bestemmelserne i den kommunale ejendomsskatte-lov, beregningen af evt. kommunal dækningsafgift, vand- og renovationsafgift m. v. Bortset fra de i forslagets § 3 nævnte begrænsninger for afgifterne skal der derfor foretages de sædvanlige beregninger og reguleringer m. v. på grundlag af omvurderingerne, og den ved omvurderingerne beregnede afgiftspligtige grundstigning kan i medfør af statsejendomsskattelovens § 52 bringes til fradrag ved beregning